

Župa Svetog Vida Vidovec

Četvrta nedjelja Došašća - C
23. prosinac 2018.

Informativni listić župe, godina 14. broj 56

Evandjelje: Lk 1, 39 - 45

Dati Mariji da nam uđe u kuću

Mih 5, 1 - 4a

Heb 10, 5 - 10

U središtu današnjeg čitanja je lik Nazaretske Djevice koja dolazi u pohode svojoj rođakinji Elizabeti noseći u svome krilu začeto Spasitelja. Sveti Luka tek jednom rečenicom opisuje njezin odlazak iz Nazareta u Judeju, ali tako sadržajnom da nam prenosi vjerodostojne osjećaje svega što se dogodilo: *U one dane usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu.* Sveti Evandelist nam tako prenosi osjećaje Nazaretske Djevice koja prepoznaje svojom žurnom zadaćom biti na usluzi svojoj rodici Elizabeti. Marija koja u svome krilu već nosi Spasitelja najbolje može osjetiti potrebu onih kojima treba prisutnost živoga Boga, kako bi se još više okrijepili njegovom blizinom, te kako bi otkrili svoje poslanje u svijetu.

Pred ovim događajem Marijina dolaska u Elizabetinu kuću, bilo bi vrlo korisno da se i mi preispitamo u ovo sveto vrijeme došašća o stanju naših kuća, to jest obitelji. Tko nam ulazi u kuću i na koji način? Što nam donosi u obitelj, a što iz nje odnosi? Jesmo li zatvorili vrata (a time i srce!) možda pred nekim pred kime nismo trebali, a jesmo li otvorili nekome kome nismo trebali? Jer živimo u vremenu u kojemu nam više niti susjedi ne dolaze na neposredan način, te se čak ne zanimamo ni za život ni za smrt niti onih koji žive pored nas, pa bi se trebalo preispitati jesmo li time uljuđeniji i čovječniji. Štoviše, živimo čak i u nekom vremenu straha tko će nam sve pozvoniti na vrata, te dobro razmislimo prije nego pustimo nekoga da nam prekorači kućni prag. Mnogo puta to činimo s pravom, jer kućni prag i obiteljski dom bi morao biti svetinja, te dobro znamo da svakome nije mjesto u našoj obitelji, a napose ne za obiteljskim stolom.

Kućni prag bi doista morao biti istinska granica i razmeđe svjetova. Ali ta razlika i razdioba bi trebala biti između onoga što je sveto i svjetovno, a ne samo da bude između onoga što je privatno i javno. Jer nam se može dogoditi da strance i nepoznate osobe promatramo kroz zirak na vratima, te s njima saobraćamo s pristojne udaljenosti ili preko plota i kapije, jer nas je strah da nam ne provale i ne otuđe imovinu. Iz istog razloga su vrlo jasna pravila i za službene osobe, koje tek s dopuštanjem mogu prijeći preko kućnoga praga. No u isto vrijeme će nam se dogoditi da mi u svojoj svijesti, duši i srcu donesemo preko vlastitoga praga hrpu nečistoće kojom onečišćujemo taj sveti prostor obiteljskog življenja. Nadalje, putem medija bit će zagašen stvarni obiteljski život, zajedništvo i razgovor. Nametnuti će nam se kojekakve medijske zvijezde sumnjiva života kao pravi članovi obitelji, koje poznajemo bolje nego svoje ukućane, a da nisu uopće pozvonili i zatražili ući i prebivati u našem domu.

Elizabeta je svojom reakcijom na Marijin dolazak pokazala do čega je držala i što joj je bilo vrlo važno u životu, čime nama daje pravi primjer. Najvažnija stvar u njezinu domu bila je svetost i vjernost Gospodinu, te se zato i obradovala svojoj rođakinji Mariji koja joj je u svome krilu donijela živoga Boga. Samo ono što je Božje u njezinoj je kući moglo pronaći mjesta, te je tako i Marija bila najdraži gost, jer je u srcu nosila živoga Boga. I ne samo gost, ona je bila pravi član Elizabetine obitelji i doma, što je zaslužile ne samo po rodbinskoj vezi, nego po Božjoj milosti i daru kojim je ispunjavala sveti prostor njezine obitelji. Budimo stoga i mi poput Elizabete gostoljubivi prema Mariji i trudimo se ne otjerati je iz svojih domova psovkom, vulgarnošću i grijesima. Neka ona svojom svetošću bude dio naših misli, života i prostora. Njeguimo duhovnost čistoga uma, srca i odgovorno skrbimo o svojim obiteljima kako bi se u njima mogao nastaniti Božji Sin koji dolazi i želi s nama prebivati. Ne dopustimo da ljudske zabave i umjetni sustavi rasonode prekriju i zaguše izvornu radost i oduševljenje poradi Boga koji se među nama nastanjuje.

Krenimo ususret Gospodinu, to jest u veliki preporod i obnovu, ali počnimo od sebe i od svojih obitelji. Očistimo najprije sebe i sveto tlo obiteljskoga življenja, oslobodimo svoje umove i domove od uljeza koji ih onečišćuju i od svake zle i škodljive prisutnosti. I to će već biti mnogo kako bi nam Božić mogao zasjati u radosti i svetosti. A dopustimo Mariji da uđe u našu kuću, da je ona postupno pretvori u Betlehem, u kuću kruha Božjega, to jest mjesto rođenja Božjega. Poput Marije i Elizabete budimo ushićeni zbog Gospodinove blizine, jer nam je neposredan. Pobijedimo mlitavost i bezvoljnost, trgnimo se i ne budimo usporeni i uspavani, nego oduševljeno hrlimo ususret Spasitelju, te ga još oduševljenije dajimo kad ga primimo u srce. Neka u nama ne bude žurnije zadaće od one da po Kristu donesemo drugima istinsku radost Božje blizine, kao što je učinila bezgrješna Nazaretska Djevica.

DR. IVAN BODROŽIĆ Profesor patologije na KBF-u u Zagrebu

O G L A S I

TISAK: MAK, Glasnik SiM, Glasnik Svetog Josipa, Brat Franjo

Pozivamo vas da oni koji još nisu, postanu **prijatelji Caritasa!**

KNJIŽICE ZA OBITELJSKI DAR MOŽETE PODIĆI U ŽUPNOM UREDU ILI U CRKVI

PRETPLATNICI ČASOPISA NEKA SE ŠTO PRIJE JAVE U SAKRISTIJI ŽUPNE CRKVE RADI

DALJNE PRETPLATE ZA SLJEDEĆU GODINU – 2019.

DATUM SV. POTVRDE: 18.05.2019., subota, u 11 sati.

DATUM PRVE PRIČESTI: 12.05.2019., nedjelja.

HVALA SVIMA VAMA OD SRCA NA PRIKUPLJENOJ MILOSTINJI I HRANI ZA NAJPOTREBNIJE, A POSEBNO VELIKO HVALA SVIM DJELATNICIMA CARITASA. TAKOĐER VELIKO HVALA SVIMA KOJI SU ORGANIZIRALI I OMOGUĆILI ZAJEDNIČKO DRUŽENJE U SUBOTU POSLIJE ZORNICE I SVIMA KOJI SU SUDJELOVALI U ČIŠĆENJU I KIĆENJU CRKVE ZA PREDSTOJEĆE BLAGDANE

KATOLIČKE KALENDARE ZA 2019. GODINU MOŽETE UZETI U SAKRISTIJI.

CIJENA DVANAESTOLISNOG JE 10 KUNA, A JEDNOLISNOG 2 KUNE.

Ženidbeni navještaj:

Renato Mikac, sin Željka i Željke Mikac, r. 1987. iz župe Kućan Marof i Renata Novak, kći Božidara i Vesne Novak, r. 1991. iz župe Vidovec .

23. 12. 2018. ČETVRTA NEDJELJA DOŠAŠĆA

6h. VIDOVEC – za župljane

9i30h. NEDELJANEC + Tomislav i Ivan Hleb, ob. Horvat

11h. VIDOVEC + Koren Slavko, Marija i Ana, ob. Koren, ob. Švogor

24. 12. Ponedjeljak BADNJAK	6 h. VIDOVEC + ob. Ramušćak i Trojko – <u>daje ob. Damira Ramušćak</u> + Karl Wimmer – <u>daje sestra Ana</u>
	22 h. NEDELJANEC - Misa polnoćka + ob. Priher, ob. Levanić, ob. Makovec – <u>daje ob. Priher</u>
	24 h. VIDOVEC - Misa polnoćka + ob. Švogor, ob. Slunjski, Ćiril Švogor i č. s. Tadeja Slunjski
25. 12. Utorak ROĐENJE GOSPODNJE BOŽIĆ	8 h. VIDOVEC + za župljane
	9i30 h. NEDELJANEC + Josip, Ana i Marko Tomašić, ob. Hanjš i ob. Vincek – <u>daje ob. Furjan</u>
	11 h. VIDOVEC + Ivan i Katarina Kovačić
26. 12. Srijeda SV. STJEPAN, prvomučenic	8 h. VIDOVEC + Stjepan Bubek, Stjepan i Klara Novak – <u>daje ob. Bubek</u> + Stjepan i Franjo Košić, ob. Košić – <u>daje ob. Košić</u>
	9i30 h. NEDELJANEC + Vid i Ana Priher, Stjepan i Eva Težak – <u>daje ob. Priher</u>
27. 12. Četvrtak SV. IVAN, apostol i evanđelist	8 h. VIDOVEC + Antun, Barbara, Marija, Klara, Valent, Ivan Canjuga
	+ Andrija, Karolina Pomper i Dragica Maruševac – <u>daju Josip i Marija Canjuga</u>
28. 12. Petak NEVINA DJEČICA, mučenici	8 h. VIDOVEC + Veronika i Dragutin Košić – <u>daje sin i obitelj</u>
29. 12. Subota Toma Becket, Tomislav, David	8 h. VIDOVEC + Košić Drago i Veronika – <u>daje ob. Kliček</u> + ob. Canjuga, Dragica Maruševac – <u>daje ob. Cafuk</u>
	18:30 h. – <u>krštenje</u> : Ella Posavec
30. 12. Nedjelja SV. OBITELJ ISUSA, MARIJE I JOSIPA	6h. VIDOVEC – za župljane
	9i30h. VIDOVEC + za sve pokojne župnike, redovnike i redovnice župe Vidovec
	11h. NEDELJANEC – <u>PROŠTENJE</u> – za sve živuće i pokojne dobročinitelje pastoralnog centra + Katarina Rožić – <u>daje ob. Rožić - Horvatić</u>

"**Utjelovljenje** sam upoznao kad sam imao akvarij s morskom vodom. Otkrio sam da održavanje takvog akvarija nije jednostavno. Morao sam imati prijenosni kemijski laboratorij za praćenje razine dušikovih soli i količinu amonijaka. Unosio sam vitamine i antibiotike, sulfa lijekove i dovoljno enzima. Filtrirao sam vodu kroz staklena vlakna i ugljen i izlagao je ultraljubičastom svjetlu. Pomislili biste da će moje ribe, s obzirom na svu energiju koju sam utrošio na njih, pokazati bar zahvalnost. Nije točno. Svaki put kad bi se nad akvarijem pojavila moja sjena, one bi zaronile da se sakriju u najbližu školjku. Prema meni su pokazivale samo jednu emociju – strah. Premda sam otvarao poklopac i redovito davao hranu, triput dnevno, na svaki moj posjet reagirali su kao na siguran znak da ih se izloži mučenju. Nisam ih mogao uvjeriti u svoje dobre namjere.

Za moje ribe bio sam božanstvo. Bio sam za njih suviše velik, a moji postupci suviše neshvatljivi. Moja milosrdna djela smatrali su okrutnošću, moje pokušaje ozdravljenja kao uništenje. Da bih promijenio njihovo shvaćanje, počeo sam uviđati, bio bi potreban neki oblik **utjelovljenja**. Morao bih postati riba i 'govoriti' im jezikom koji bi mogli razumjeti. Da ljudsko biće postane ribom, to nije ništa u usporedbi s onim što je Bog postao beba, a upravo to se dogodilo u Betlehemu. Bog koji je stvorio materiju oblikovao se unutar nje, kao da umjetnik postane točkica na platnu ili da dramski pisac postane lik u vlastitoj drami. Bog je napisao priču koristeći se stvarnim licima, na stranici stvarne povijesti. *Riječ je postala tijelom.*"

Philip Yancey

